चार—' (१।२।४५—५०) इत्यादिना पञ्चाप्युपदिष्टाः । एतेन पूर्वं त्रय एव हेत्वाभासा आकलिताः, पश्चात् पञ्चत्वमुपनीता इति व्यक्तम् । अत्र 'विरुद्धासिद्ध-संदिग्धमलिङ्गं काश्यपोऽब्रवीत्' इति वैशेषिक-पदार्थधर्मसंग्रहकारः **प्रशस्तपादा**-चार्योऽपि संवादी । एवं वृत्तौ **जयनारायण**-तर्कपञ्चाननोऽपि । तदेतन्महामहो-पाध्याय-**चन्द्रकान्त**भट्टाचार्यः स्वभाष्यभूमिकायां स्पष्टमुक्तवान् । किंच, न्याय-सूत्रापेक्षया वैशेषिकसूत्राणां प्रणयनशैलीसारल्यमपि तत्प्राचीनतामवगमयतीति प्रत्यक्षं परीक्षकाणाम् । एवमपि यच्न्यायकोशभूमिकायां महामहोपाध्यायभट्ट**भीमा**-चार्येण विपरीतमुच्यते तन्न हृदयारोहीति द्रष्टव्यम् ।

प्रमाणैः प्रमेयपरीक्षणं **न्यायः**, नीयते प्रमेयसिद्धिरनेनेति वा । एषोऽक्षपादा-परनाम्ना महामुनिना **गोतमेन** न्यरूपि । इहान्तरात्मपुरस्कारेण पदार्थतत्त्वज्ञाना-न्निःश्रेयसपार्यन्तिकी परमात्मचिन्ता । अत्र पञ्च अध्यायाः । प्रत्यध्यायमाह्निकद्व-यम् । सर्वसूत्राणि ५३१ । भगवतो गौतमस्य समये आयुर्वेद इव **मन्त्र**काण्डोऽपि दृष्टप्रत्यय आसीत्, तत एव दृष्टान्तविधया द्वयोरप्युपादानं वेदप्रामाण्यावसरे कृत-म्—'मन्त्रायुर्वेदप्रामाण्यवच्च तत्प्रामाण्यमाप्तप्रामाण्यात् २।१।६८ ।' इति । स्वारस्या-द्विशेषेणागमिका मन्त्रा लक्ष्यन्ते । आगमं च—'आगतं शिववक्त्रेभ्यो गतं च गिरिजामुखे । मतं श्रीवासुदेवस्य तस्मादागममुच्यते ॥' इति **शब्दार्थ**चिन्तामणौ निरुक्तम् । वक्त्राणि—तत्पुरुष-घोर-सद्योजात-वामदेवे-शानसंज्ञानि पूर्वदक्षिणपश्चिमोत्तरोर्ध्वरू-पाणि पञ्च । तत्पुरुषादिवक्त्रप्रतिपादका मन्त्रास्तु **तैत्तिरीये** आरण्यके दशमप्रपा-ठके श्रूयन्ते ॥

सांख्यं योगश्चेति समानतन्त्रे । तत्र तत्त्वानां समासो यत्र स तत्त्वसमासः सांख्यापरनामा नारायणावतारेण देवहूतिनन्दनेन महामुनिना **कपिले**नोपादेशि । तथाचोक्तम्—'पञ्चमे कपिलो नाम सिद्धेशः कालविप्लुतम् । प्रोवाचासुरये सांख्यं तत्त्वग्रामविनिर्णयम् ॥' इति **भागवते** (१ स्कं. ३ अ. १० श्लो.) । तथा—'दुः-खत्रयाभिघातादि'त्यादिसांख्यकारिकामूलभूता सांख्यषडध्यायी तु वैश्वानरावतारेण महामुनिना कपिलेनोपादर्शि । तथा चोक्तम्—'शुक्लकृष्णगतिर्देवो यो बिभर्ति हुता-शनम् । अकल्मषः कल्मषाणां कर्ता क्रोधाश्रितस्तु सः ॥ कपिलं परमर्षिं च यं प्राहुर्यतयः सदा । अग्निः स कपिलो नाम सांख्ययोगप्रवर्तकः ॥' इति **भारते** । विज्ञानभिक्षुस्तु द्वयोरैक्यं मन्यते । 'संख्यां प्रकुर्वते चैव प्रकृतिं च प्रचक्षते । चतुर्विंशतितत्त्वानि तेन सांख्याः प्रकीर्तिताः ॥' इत्यनेन सांख्यसंज्ञायोगोऽवसेयः । एतेन तत्त्वसमासरूपं षडध्यायीरूपं चेति द्वेधा सांख्यदर्शनमवसीयते । तत्र प्रथमं प्राचीनतमम्, द्वितीयं तु—न्यायवैशेषिकदर्शनाभ्यां पश्चाज्जज्ञे । तत्रैतल्लिङ्गम्—'न वयं षट्पदार्थवादिनो वैशेषिकादिवत् १।२५॥' 'न षट्पदार्थनियमस्तद्बोधान्मुक्तिः ५।८५ ॥' 'षोडशादिष्वप्येवम् ५।८६ ॥' इति । षडध्याय्यां सूत्राणि ५२६। तत्त्व-समासे तु २२ सूत्राणि ॥

---

१. गोतमः, गौतमोऽपि । पादे आलोचनसत्त्वाद् अक्षपाद इत्युक्तः ॥